מילתא אגב אורחיה קמשמע לן כדרב יהודה אמר רב *דאמר רב יהודה אמר רב [א] *אמר לאדם שיאמר "כמה נאה בנעני זה, וליתני את הנאה שבישראל ואת הבעור שבכנענים? בחר אומה קמיירי בתרי אומה לא מיירי, ולא והא קתני והגדולה שבכהונה ואת הקטנה שבישראל? התם חד אומה הוא אלא [ב] מקדושי הוא דקדישי כהנים טפי ואיבעית אימא איידי דקא בעי למתני סיפא 'שדה אחוזה' דבישראל הואדמישכחת לה בעובד כוכבים לא משכחת לה, תנאי בני אחוזה נינהו משום הכי קתני [ג] לה בישראל: **מתני'** בשדה אחוזה להקל ולהחמיר כיצד? אחד המקדיש [ד] בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדיסות [ה] סבסטי נותן זרע חומר שעורים [ו] בחמשים שקל כסף, ובשדה מקנה נותן את שוויו, רבי אליעזר אומר אחד שדה מקנה ואחד שדה אחוזה מה בין שדה אחוזה לשדה מקנה? שבשדה אחוזה הוא נותן חומש, ובשדה [ז] מקנה אינו נותן חומש: **גמ'** אמר רב הונא הקדיש 'שדה מליאה אילנות כשהוא פודן פודה אילנות [ח] בשווין ואין פודה מרקע בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, אלמא קסבר רב הונא *אדם מקדיש בעין יפה מקדיש אתיבי' רב נחמן לרב הונא [ט] אחד המקדיש בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדיסות סבסטי נותן [י] בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף [יא] ראויה לפרדיסות [יב] ואיבעית אימא בית זרע אין לי אלא בית זרע, שדה נפנים ושדה קנים ושדה אילנות מנין? ת"ל "שדה" "מ" אפילו [יג] ה"נ פודה ואין פודה אתיבי' הקדיש [יד] שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה הרי זה הקדיש את הקרקע ואת האילנות שביניהם, כשהוא פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, פחות מכאן או יתר על כן או שהקדישן בזה אחר זה ה"ז לא הקדיש לא את הקרקע ולא את האילנות שביניהם [טו] ולא עוד אלא [טז] אפי' הקדיש אילנותיו ואח"כ הקדיש קרקע, כשהוא פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף וכי תימא הכא נמי פודה ואין פודה הא מרסיפא 'פודה ואין פודה' מכלל דרישא לא אלא הא מני ר' שמעון היא דאמר מקדיש בעין יפה מקדיש, דתניא *המקדיש את השדה הקדיש את כולה [יז] רש"א לא הקדיש אלא חדוב המורכב וסרן השקמה ר' שמעון אומר הקדיש אילנותיו ואח"כ הקדיש קרקע כשהוא פודה, פודה את האילנות בשוויין ואין פודה [יח] בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף ואי רבי שמעון ליזיל בתר פדיון וליפלוג אגב ארעייהו דהא שמעינן ליה לרבי שמעון דאזיל בתר פדיון דתניא *[יט] אמרו לו לחכם שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל [כ] אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ור"ש, ר' [כא] מאיר אומר אף ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה תלמוד

*) כ"ב עכ: גיטין מה: [נזקין כו:]

בעובד טוכבים לא מקכחת • משום דלאו בני תחוזה נינהו ותע"ג דלחמרינן (קדושין דף יג:) עובד כוכבים יורש לבניו כגון שניתן לו בשעת מתנת שכיב מרע ומת בריא ולא חיישינן שמא יחזור בו מ"מ לא היה להם לתחוזה בארץ ודין זה לא שייך כי אם בא"י דמשום הכי התלויה בארץ ושעבד טוכבים אין לו נחלה בארץ: **הקדיש** אלמה לילטת ממטע עשרה לבית סאה • והאך לילטת בעטיעת לירי לחיל נדוליס בשלמה [לילטת] לבית סאה סני: **פחות** מכאן לו יתר על כן לא הקדים את הקרקעות • ממטע עשרה לבית סאה מניע לכל אילן ואילן ר"ע אומר ותימה דכפרק המוכר [את] הספינה (ב"ב דף פב:) תניא הקונה שלשה לילטת והם *מד' לחמת עד ט"ו קנה תחתיהן ובניהן ולידיהן כמלא תורה וסלו למלמ לא תחזינן להו כרלופין כשלין בין זה לזה כי אם ח' לחמת על ח' לחמת בריבוד דהייט ס"ד לחמת לכל לחד ואיה ליה קרקע כהכי והכא לחמרי דפחות מר"ע לחמת לא הקדים הקרקע ואור"י דים חילוק בין מוכר למקדים במוכר לא בעינן טולי הלי מיהו תימה דהכא לחמרי דיתר על כן אין לו קרקע וגבי מוכר לחמרי עד ט"ו לחמת על ט"ו לחמת דהייט רע"ו ולא חשבינן להו כמפורזים יותר מדלי יש להו קרקע ול"ל דהכי ט"ו לחמת דגבי מכירה מיירי בעיגולי יח והכריבוע יתר על העיגול כדיבע נמלא דגבי מכירה לא בעינן טולי הלי כמו מקדים והכא רבינו שמואל בבבא בתרא מהא דתניא בתוספתא לחין חילוק בין מוכר למקדים לדין זה לקנות קרקע ותיכן דהנאי היא מיהו תימה דר' [כב] שמעון לים ליה הכא ס"ד לחמת בעין יפה מקדיש אלמא קסבר מקדיש בעין יפה מקדיש ולא כר' שמעון: לא הוי כר' שמעון לחיבעיא

בעובד טוכבים לא מקכחת • משום דלאו בני תחוזה נינהו ותע"ג דלחמרינן (קדושין דף יג:) עובד כוכבים יורש לבניו כגון שניתן לו בשעת מתנת שכיב מרע ומת בריא ולא חיישינן שמא יחזור בו מ"מ לא היה להם לתחוזה בארץ ודין זה לא שייך כי אם בא"י דמשום הכי התלויה בארץ ושעבד טוכבים אין לו נחלה בארץ: **הקדיש** אלמה לילטת ממטע עשרה לבית סאה • והאך לילטת בעטיעת לירי לחיל נדוליס בשלמה [לילטת] לבית סאה סני: **פחות** מכאן לו יתר על כן לא הקדים את הקרקעות • ממטע עשרה לבית סאה מניע לכל אילן ואילן ר"ע אומר ותימה דכפרק המוכר [את] הספינה (ב"ב דף פב:) תניא הקונה שלשה לילטת והם *מד' לחמת עד ט"ו קנה תחתיהן ובניהן ולידיהן כמלא תורה וסלו למלמ לא תחזינן להו כרלופין כשלין בין זה לזה כי אם ח' לחמת על ח' לחמת בריבוד דהייט ס"ד לחמת לכל לחד ואיה ליה קרקע כהכי והכא לחמרי דפחות מר"ע לחמת לא הקדים הקרקע ואור"י דים חילוק בין מוכר למקדים במוכר לא בעינן טולי הלי כמו מקדים והכא רבינו שמואל בבבא בתרא מהא דתניא בתוספתא לחין חילוק בין מוכר למקדים לדין זה לקנות קרקע ותיכן דהנאי היא מיהו תימה דר' [כב] שמעון לים ליה הכא ס"ד לחמת בעין יפה מקדיש אלמא קסבר מקדיש בעין יפה מקדיש ולא כר' שמעון: לא הוי כר' שמעון לחיבעיא

מלתא אגב אורחיה קמשמע לן כדרב יהודה אמר רב *דאמר רב יהודה אמר רב [א] *אמר לאדם שיאמר "כמה נאה בנעני זה, וליתני את הנאה שבישראל ואת הבעור שבכנענים? בחר אומה קמיירי בתרי אומה לא מיירי, ולא והא קתני והגדולה שבכהונה ואת הקטנה שבישראל? התם חד אומה הוא אלא [ב] מקדושי הוא דקדישי כהנים טפי ואיבעית אימא איידי דקא בעי למתני סיפא 'שדה אחוזה' דבישראל הואדמישכחת לה בעובד כוכבים לא משכחת לה, תנאי בני אחוזה נינהו משום הכי קתני [ג] לה בישראל: **מתני'** בשדה אחוזה להקל ולהחמיר כיצד? אחד המקדיש [ד] בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדיסות [ה] סבסטי נותן זרע חומר שעורים [ו] בחמשים שקל כסף, ובשדה [ז] מקנה אינו נותן חומש, ובשדה מקנה אינו נותן חומש: **גמ'** אמר רב הונא הקדיש 'שדה מליאה אילנות כשהוא פודן פודה אילנות [ח] בשווין ואין פודה מרקע בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, אלמא קסבר רב הונא *אדם מקדיש בעין יפה מקדיש אתיבי' רב נחמן לרב הונא [ט] אחד המקדיש בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדיסות סבסטי נותן [י] בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף [יא] ראויה לפרדיסות [יב] ואיבעית אימא בית זרע אין לי אלא בית זרע, שדה נפנים ושדה קנים ושדה אילנות מנין? ת"ל "שדה" "מ" אפילו [יג] ה"נ פודה ואין פודה אתיבי' הקדיש [יד] שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה הרי זה הקדיש את הקרקע ואת האילנות שביניהם, כשהוא פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, פחות מכאן או יתר על כן או שהקדישן בזה אחר זה ה"ז לא הקדיש לא את הקרקע ולא את האילנות שביניהם [טו] ולא עוד אלא [טז] אפי' הקדיש אילנותיו ואח"כ הקדיש קרקע, כשהוא פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף וכי תימא הכא נמי פודה ואין פודה הא מרסיפא 'פודה ואין פודה' מכלל דרישא לא אלא הא מני ר' שמעון היא דאמר מקדיש בעין יפה מקדיש, דתניא *המקדיש את השדה הקדיש את כולה [יז] רש"א לא הקדיש אלא חדוב המורכב וסרן השקמה ר' שמעון אומר הקדיש אילנותיו ואח"כ הקדיש קרקע כשהוא פודה, פודה את האילנות בשוויין ואין פודה [יח] בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף ואי רבי שמעון ליזיל בתר פדיון וליפלוג אגב ארעייהו דהא שמעינן ליה לרבי שמעון דאזיל בתר פדיון דתניא *[יט] אמרו לו לחכם שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל [כ] אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ור"ש, ר' [כא] מאיר אומר אף ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה תלמוד

*) כ"ב עכ: גיטין מה: [נזקין כו:]